

TEZAU LITURGIC
11 IULIE
+CHIRIL KOGHERAKIS,
MITROPOLITUL RHODOSULUI

PARACLISUL
SF. CUVIOS-MUCENIC
NECTARIE
DE LA
SF. ANA-ATHOS

RHODOS, 2020

Παράκλησις Ὄσιου. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ἁγιαννανίτου, τοῦ ἐκ Βρυούλων

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ κάτωθι Τροπάρια. Ἦχος β'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῶν Ὄσιων τῆς τρυφῆς κοινωνήσας, καὶ Ἀθλοφόρων τῆς χαρᾶς εὐμοιρήσας, καὶ δόξη παριστάμενος, Θεῷ ἐν οὐρανοῖς, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ ἀνευφημοῦντάς σε, ὀλοτρόπῳ καρδία, ἀπὸ παντοίων ῥῦσαι συμφορῶν, Ὄσιομάρτυς παμμάκαρ Νεκτάριε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε...

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Κυρίλλου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εὐχαῖς σου Νεκτάριε θαυμαστέ, ταῖς χαριτοβρύτοις, πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν, αἴτησαι

τῶν θείων δωρημάτων, τοῖς εὐφημοῦσί σε πόθῳ τὸ πλήρωμα.

Ἰσχυῖ τῇ θείᾳ ἐνισχυθεῖς, ὑστέροις ἐν χρόνοις, κατεπάτησας τὸν ἐχθρόν, οὐ ῥῦσαι κακίας τῆς ἄμετρου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε Πάτερ Νεκτάριε.

Ἀσκήσεως ἄθλοις ὠραιῖσθεις, Μαρτύρων ἀγῶσιν, ὑπερήστραψας ὡς φωστήρ, διὸ τῷ φωτὶ τῆς χάριτός σου, τοὺς ὑμνητάς σου Νεκτάριε φώτισον.

Θεοτοκίον.

Κακίας ἀνάγαγε ἐκ βυθοῦ, Δέσποινα Μαρία, τὴν ψυχὴν μου τὴν ταπεινὴν, Σὲ γὰρ θερμοτάτην προστασίαν, ἐπικαλοῦμαι ὁ ἄθλιος δοῦλος Σου.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Μετανοίας τοῖς ἔργοις, ἐνισχυθεῖς ἄνωθεν, ὥφθης ἐν καιρῷ τῆς δουλείας, μέγας ἐν Μάρτυσι, μεθ' ὧν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα χάριν, εὖρωμεν καὶ ἔλεος, θεῖε Νεκτάριε.

Στηλιτεύσας ἀνδρείως, τυραννικὴν ἔπαρσιν, τῆς κληρονομίας τῆς θείας, ἐδείχθης ἄξιος· ὅθεν ἀξιώσον, τῆς εὐσεβείας τὰ ἔργα, καὶ ἡμᾶς Νεκτάριε, πιστῶς ἐργάζεσθαι.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ συμφορᾶς λύτρωσαι, τοὺς ἐπιζητοῦντάς παμμάκαρ, τὴν προστασίαν σου· σὲ γὰρ Νεκτάριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων, ὡς Ὁσιομάρτυρα, τρανῶς ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Ἐπερὺμνητε Κόρη, ἄνευ φθορᾶς τέτοκας, τὸν τῆς γῆς κρατοῦντα καὶ πόλου, Θεῖω ἐν Πνεύματι· ὄθεν τιμῶμέν Σε, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, τὴν ἁγίαν χάριν Σου, ἀπεκδεχόμενοι.

Διάσωσον ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ συμπτωμάτων, Ὁσιομάρτυς Κυρίου Νεκτάριε, τοὺς τῆ σεπτῆ Σου πρεσβεία ἀνακειμένους.

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενεία...

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῷ πόθῳ ἐπειγόμενος, Μαρτύρων καλῶς, τὸν διάυλον διήνυσας, καὶ τοῦ Θεοῦ νέκταρος, φερωνύμως ἐν πόλῳ ἐτρύγησας, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτούμενος αἰεὶ, οὐράνιον ἔλεος Νεκτάριε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐμνηστῆσαις Νεκτάριε, ὡς νέκταρ τῆς χάριτος εὐφημοῦμέν σε· ὑπερέυχου τῶν τιμώντων σε, ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν σεπταῖς πρεσβείαις σου.

Ῥῶσιν αἶτει Νεκτάριε, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε ὡς ἀήττητον, δι' οὗ τέλος κατήσχυνται, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ φρενοβλάβεια.

Ἀπὸ πάσης διάσωσον, θλίψεως τοὺς πόθῳ σὲ μακαρίζοντας, ὡς ἀνδρείως διανύσαντα, τὸν μαρτυρικὸν δρόμον Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Ῥυπτικαῖς σου δεήσεσι, σπίλου ἀνομίας με ἀποκάθαρρον, Θεοτόκε Ἀπειρόγαμε, ἵνα μεγαλύνω Σε σωζόμενος.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰλεων ἡμῖν, ὦ Νεκτάριε ἀπέργασαι, τὸν οἰκτίρμονα καὶ εὐσπλαγχνον Θεόν, ὡς τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀγίῳ ἔρωτι.

Νόσων συμπαθῶς, τῶν κατ' ἄμφω ἡμᾶς λύτρωσαι· ἐκ Θεοῦ γὰρ ὦ Νεκτάριε σοφέ, ἰαμάτων τὰ χαρίσματα ἀπέλαβες.

Πλήρωσον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς μάκαρ Νεκτάριε, θυμηδίας καὶ χαρᾶς πνευματικῆς, γηθοσύνως ἵνα μέλπομεν τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ἰθυνον ἡμῶν, τὰς πορείας πρὸς ἀνάβασιν, Θεονύμφευτε Μαρία ἀρετῶν, μητρικῇ χειραγωγίᾳ τῆς πρεσβείας Σου.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸν Κύριον, ψαλμικῶς Νεκτάριε, προσχεδόμενος πολλῇ ἐν συνέσει, τὴν κεφαλὴν σου τῷ ξίφει ἐτμήθης, καὶ πρὸς ζωὴν προσεχώρησας ἄφθαρτον· ὅθεν φθορᾶς ἀμαρτιῶν, καὶ ἡμᾶς ἀνωτέρους συντήρησον.

Βρυούλων σε, τὸν λαμπρὸν ἀδάμαντα, καὶ τοῦ Ἀθωνος τὸ εὖοσμον ἄνθος, ἀνευφημοῦντες Νεκτάριε

μάκαρ, ἐν κατανύξει ψυχῆς ἐκβοῶμέν σοι· πάρεσο Ἄγιε ἡμῖν, βοηθὸς ἐν τῷ βίῳ καὶ πρόμαχος.

Ἐν θλίψεσιν, ἀλγαιναῖς Νεκτάριε, καταφεύγομεν τῇ σῇ ἀντιλήψει, παραμυθίας δεόμενοι θείας, ἀξιοθῆναι ἡμεῖς οἱ τιμῶντές σε, τὸν ἐναθλήσαντα διπτῶς, προαιρέσει παμμάκαρ καὶ αἵματι.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος, διὰ Σοῦ Θεόνυμφε, τῶν λυπούντων με πικρῶς καθ' ἑκάστην, τὸν ἀσπασμὸν τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, μετ' εὐφροσύνης θερμῶς ἀνακράζω Σοι· Χαῖρε Πανάχραντε χαρᾶς, αἰωνίου καὶ κρείττονος πρόξενος.

Διάσωσον ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ συμπτωμάτων, Ὅσιομάρτυς Κυρίου Νεκτάριε, τοὺς τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ ἀνακειμένους.

Ἄχραντε...

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Νεκτάριε, καταλαμπρύνας στολὴν τῆς ἀσκήσεως, ὠραῖος τῷ Κτίστη παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν παρρησίᾳ δεόμενος, τοῖς πίστει θερμῇ προσιόντων σοι.

Προκείμενον. *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ. *Τοῖς Ἄγιοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ.ιδ΄.8-12).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὅς ἔρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγάς, καὶ τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἶπητε· τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ. *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.*

Νεκτάριε ἔνδοξε, Ὅσιομάρτυς Κυρίου, πάντες καταφεύγομεν, τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ σου, ἀνακράζοντες· πρόφθασον Ἄγιε, συμπαθῶς ἐκ πάσης, διασώζων περιστάσεως, νόσων τε θλίψεων, καὶ τῆς ἐπηρείας τοῦ χείρονος, τοὺς μέλποντας ἐκ πίστεως, τοὺς διπτοὺς ἐν ὕμνοις ἀγῶνάς σου· σὺ γὰρ στεφηφόρος, παρίστασαι

Θεῶ ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀθλοφόρων στρατεύμασι, καὶ
Μαρτύρων τάγμασι.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν αἱμάτων τοῖς λύθροις, τὴν στολὴν
πορφυρώσας, τῆς ἐν ἀσκήσει ζωῆς, παρίστασαι
ῶραῖος, Θεῶ τῷ ἐν Τριάδι, ἐν ὑψίστοις Νεκτάριε, παρ'
Οὗ ἐξαίτει ἡμῖν, συγχώρησιν πταισμάτων.

Ὅν ἀπώλεσας πρόην, θησαυρὸν τοῖς διπτοῖς σου,
εὗρες καμάτοις σοφῆ· διὸ πτωχεύσαντά με, πολλαῖς ἐν
ἀμαρτίαις, σαῖς πρεσβείαις Νεκτάριε, μὴ μὲ ἐάσης
ἐχθροῦ, ἐπικάρμα γενέσθαι.

Ψυχικῶν μολυσμάτων, καὶ σαρκὸς νοσημάτων,
δεῦρο καθαίρων ἡμᾶς, τοὺς κατασπαζομένους, τὸ
θεῖον λείψανόν σου, θεοφόρε Νεκτάριε, ἐξ οὗ προχέει
Θεός, κρουνοὺς τῶν χαρισμάτων.

Θεοτοκίον.

Λυμαινόμενον Μῆτερ, τοῦ δολίου δυνάστου,
ἐπιδρομαῖς χαλεπαῖς, θερμῶς σὲ ἱκετεύω· Ὡς ἄμετρον
πλουτοῦσα, πρὸς ἀνθρώπους συμπάθειαν, ἐλέησον μὲ
τὸν σόν, πανάθλιον οἰκέτην.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Εὐεργεσίας, θεῖον ἀνάβλυσον νέκταρ, ὦ Νεκτάριε
ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, κατασπαζομένοις, τὸ θεῖον
λείψανόν σου.

Ἐν μετανοία, ἡμᾶς διάγειν τὸν βίον, ὃ Νεκτάριε ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου· σὺ γὰρ μετανοίας, ὑπόδειγμα ἐδείχθης.

Τὸν Βασιλέα, θερμῶς δυσώπει τοῦ κόσμου, ὡς μεγάλαθλος Αὐτοῦ Ὁσιομάρτυς, ἵνα τῆς ἀφράστου, τρυφῆς ἀξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ὅμβρισον Μῆτερ, ζωῆς αὔλου τὸ ὕδωρ, τῇ ἀθλίως αὐχμωθείσῃ μου καρδίᾳ, ἵνα Σὲ δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς βρύσις νεκταρώδης, θείων χαρισμάτων, τὴν ξηρανθεῖσαν καρδίαν μου δρόσισον, Ὁσιομάρτυς Κυρίου, Πάτερ Νεκτάριε.

Κακώσεων ὀδύνης, τῶν ἐξ ἁμαρτίας, τὰς διανοίας Νεκτάριε ἴασαι, τῶν εὐλαβῶς πεποιθότων, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ἕμνοῦμεν σὲ ἀπαύστως, οἱ κατατρυφῶντες, τῆς χάριτός σου παμμάκαρ Νεκτάριε, ὡς εὐσεβείας ὀπλίτην, ἀκαταγώνιστον.

Θεοτοκίον.

Ἐπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν καταλάμπρυνον, φωτοχυσία ἀπλέτω, τῆς εὐσπλαχνίας Σου.

Τὸ Ἄξιον ἐστὶ καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις μοναζόντων ὑπογραμμός, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἐξεικόνισμα θαυμαστόν· χαίροις τῶν θαυμάτων, εὐώδης μυροθήκη, καὶ χάριτος δοχεῖον, θεῖον Νεκτάριε.

Εἴφει τὸν αὐχένα ἀποτμηθεὶς, ἀπέτεμες πάσας, τοῦ δολίου τὰς μηχανάς, καὶ τοῖς μέλεσί σου, Νεκτάριε παμμάκαρ, Θεὸν τὸν ἐν Τριάδι, τρανώς ἐδόξασας.

Τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐν Χριστῷ, διὰ μετανοίας, θησαυρίσας τὸν θησαυρόν, ἐν σκότει δουλείας, Νεκτάριε τοῦ Γένους, ἀγῶσι μαρτυρίου, ὡς φῶς ἐξέλαμψας.

Δεῦρο διασώζων ὡς συμπαθής, ἀπὸ νοσημάτων, καὶ κινδύνων παντοδαπῶν, θλίψεων παντοίων, καὶ πάσης δυσπραγίας, Νεκτάριε τρισμάκαρ, τοὺς ὕμνολόγους σου.

Δεῦτε καὶ προσπέσωμεν ἀδελφοί, τῷ θεῷ λειψάνῳ, Νεκταρίου τοῦ εὐκλεοῦς, ἐξ οὗ ἀναβλύζει, τοῦ Πνεύματος ἢ χάρις, καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ, πάντες προσάξωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια, Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως· καὶ Ἀπόλυσις· μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ κάτωθι Τροπάρια. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε Νεκταρίου ἀδελφοί, τῷ χαριτοβρύτῳ λειψάνῳ, πάντες προσπέσωμεν, καὶ ἀναβοήσωμεν, ψυχῆς εὐθύτητι· ὡς πλουτήσας πρὸς Κύριον, πολλὴν παρρησίαν, δεῦρο τῇ σῆ χάριτι, ὡς συμπαθέστατος, βλάβης πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ ἐπηρειῶν ὀλεθρίων, μάκαρ σοὺς ἱκέτας ἐξαιρούμενος.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με, ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δίστιχον.

*Κυρίλλῳ αἶτει συγχώρησιν παισμάτων,
Προσπίπτουσι σοι, Νεκτάριε παμμάκαρ.*

